

دهلی نو- چابهار- کابل؛ مثلث توسعه خاورمیانه

هند در نقشه راه خود برای ایستادن در جایگاه برترین اقتصاد دنیا، به دنبال مسیری امن است. مسیری که بتواند بدون کوچکترین مشکلی، کالاهای خود را ترانزیت کند؛ شاید در نگاه نخست، پاکستان در دسترس ترین و راحت ترین راه باشد اما وقتی پای امنیت و دوستی های منطقه ای در میان باشد، اسلام آباد از لیست گزینه های مطلوب دهلی نو حذف می شود! به هر حال، مناسبات سیاسی و دیپلماتیک، نقش به سزایی در همگرایی اقتصادی میان دو کشور دارد و از این منظر، پاکستان انتخابی منطقی برای هند نخواهد بود.

کشوری که دسترسی بهتر، امن تر و مطلوب تری دارد، بی شک ایران است. در این میان، برای هند که اینک جای استعمارگر خود یعنی بریتانیا را در اقتصاد جهانی گرفته، «چابهار» یک نقطه استراتژیک محسوب می شود. خصوصاً آنکه هندی ها تلاش دارند، چابهار را بعنوان رقیبی سرسخت در مقابل گوادر پاکستان، توسعه دهند.

چابهار، درست به مثابه یک بندر در چهارراه جهانی، می تواند گزینه ای پیشرفته و آینده دار برای ترانزیت کالاهای هندی به افغانستان و آسیای میانه باشد. در واقع در نقشه جدید منطقه و پس از همگرایی دهلی نو و کابل، این چابهار است که می تواند حلقه وصل باشد. توافقنامه هند- ایران- افغانستان هم می تواند اقتصاد منطقه را متحول کند و هم امنیت پایدار را به ارمغان آورد.

چابهار در حال حاضر بخاطر چهار راه ارتباطی دریایی، هوایی، جاده ای و ریلی، انتخابی جذاب برای هند جهت رسیدن به بازار افغانستان است. با بهره برداری از خط ریلی چابهار- زاهدان و امتداد آن تا افغانستان، راه برای توسعه سرزمین دوست داشتنی افغان ها، هموار می شود و مثلث دهلی نو، تهران و کابل می تواند نماد صلح پایدار در منطقه خاورمیانه شود. سیاست های معتدل نارندرا مودی، حسن روحانی و اشرف غنی در سال های اخیر بسیار موفق بوده و ادامه این روند، یک تجارت برد- برد را در منطقه به وجود می آورد. امید می رود همگرایی و هم افزایی دهلی نو و کابل از مسیر چابهار، پروژه صلح پایدار و توسعه مستمر در منطقه را سرعتی دو چندان ببخشد.

منبع: خبرگزاری بخدی

